

PERTTI HEMÄNUKSELLE

Viestintätutkimuksen Seura ry perustettiin kaksi vuotta sitten täyttämään aukkoa, joka on viestinnän tekniikan ja yhteiskuntatieteellisen tutkimuksen välillä. Tämä merkitsee sitä, että perustetun yhdistyksen

toiminnan lähtökohdat ovat toiset kuin sen kilpailijaksi väitetyt, Tiedotusopillisen yhdistyksen.

Viestintätutkimuksen Seuran tarkoituksena on 1) edistää viestinnän kaikkien osaluokkien tutkimusta ja sen yleistä tuntemusta, 2) toimia yhdyssiteenä viestinnän tutkimuksen teknologian ja käytännön välillä tutkimustulosten hyödyntämiseksi sekä edelleen 3) yhdyssiteenä toimiminen kotimaisten ja ulkomaisten tutkijoiden, tutkimuslaitosten järjestöjen ja viestintien välillä.

Yhdistyksemme kansainvälisenä yhteysjärjestönä toimii International Institute of Communication Ltd. Toimintamme on pääsääntöisesti jakaantunut kahdelle lohkolle: julkaisutoimintaan ja erilaisten tilaisuuksien järjestämiseen. Olemme mm. järjestäneet kaksi korkean tason seminaaria, joista ensimmäisessä käsiteltiin Nordsat-hanketta ja toisessa uusinta viestinnän tekniikkaa. Lokakuussa 1980 järjestämässämme tilaisuudessa lähetettiin ensimmäisen kerran maamme televisio-toiminnan historiassa televisio-ohjelmaa Suomesta Suomeen satelliitin välityksellä.

Julkaisutoimintamme on toistaiseksi keskittynyt Wellin & Göösin kustantamaan kirjasarjaan, jonka ensimmäistä teosta professori *Hemánus* tekstissään arvioi. Arvostelijan mieleen ei näytä missään vaiheessa tulleen ajatusta, että kirjan lähtökohdaksi on jo alun perin ollut painottuminen uuden

viestintätekniikan tarjoamien mahdollisuuksien esittelyyn. Tätä lähtökohdaksi tuskin voi pitää moraalittomana, koska tällä kohdalla näyttää olleen suomenkielisessä julkaisutoiminnassa selvä aukko. Näin yhteiskuntatieteellinen puoli on jäänyt harkitusti rajalliseksi.

Nopeasti kehittyvä viestinnän tekniikka on erityisesti »tamperelaisissa» tiedotustutkimuksen ympyröissä koettu toistuvasti kiusalliseksi ilmiöksi, joka vie pohjan erilaisilta teoreettisiksi koetuilta ajatusrakennelmilta. Tämä ei tarkoita sitä, ettemmekö Viestintätutkimuksen Seurassa suhtautuisi vakavasti uuden tekniikan tuomiin ongelmiin. Näemme kuitenkin sen myönteiset tekijät niin paljon haittatekijöitä suurempina, että yksioikoiseen tai peiteltyyn uuden vastustamiseen emme näe aihetta.

Suomen kokoisessa maassa on hyvin tilaa kahdelle alan yhdistykselle. Viestintätutkimuksen Seura ei koe Tiedotusopillista yhdistystä kilpailijakseen, koska yhdistysten toiminnan peruslähtökohdat ovat erilaiset.

Suomi on sijoittanut viestinnän opetukseen enemmän voimavaroja kuin muut Pohjoismaat yhteensä. Meillä on kolme alan professuuria ja saman verran apulaisprofessoreja. Sen sijaan Ruotsi on vasta saanut ensimmäisen viestinnän professorinsa ja muissa Pohjoismaissa näitä oppitunteja ei ole lainkaan. Aihetta monipuolisuuteen ja -arvoisuuteen on siten maassamme yhdistyspuolellakin.

Iikka Heiskanen
Viestintätutkimuksen
Seuran puheenjohtaja

Seppo Sisättö
Viestintätutkimuksen
Seuran sihteeri